leumsmötet 1.867:40; nr 2658, 25 kr; nr 2659, 2 kr; nr 2660, 50 kr; nr 2661, 4 kr; nr 2662, 2 kr; nr 2663, 5 kr; nr 2664, 5 kr; nr 2665, 5 kr; nr 2666, 5 kr; nr 2667, 10 kr; nr 2668, 10 kr; nr 2669, 25 kr; nr 2670, 5 kr; nr 2671, 3 kr; nr 2672, 5 kr; nr 2673, 25 kr; nr 2674, 2 kr; nr 2675, 10 kr; nr 2676, 25 kr; A. L-r, Stockholm, till minne av min far 50 kr; 2677, 5 kr; nr 2678, 5 kr; nr 2679, 20 kr; nr 2680, 5 kr; nr 2681, 35 kr; nr 2682, 30 kr; nr 2683, 10 kr; nr 2684, 25 kr; nr 2685, 3 kr; nr 2685 a, 200 kr; nr 2686, 25 kr; Onämnd, Ronneby 6 kr; nr 2687, 10 kr; nr 2688, 25 kr; nr 2689, 5 kr; nr 2690, 10 kr; nr 2691, 5 kr; nr 2692, 5 kr; nr 2693, 5 kr; nr 2694, 10 kr; nr 2695, 5 kr; nr 2696, 50 kr; nr 2697, 5 kr; nr 2698, 100 kr; nr 2699, 5 kr; nr 2700, 10 kr; nr 2701, 20 kr; nr 2702, 6 kr; nr 2703, 10 kr; nr 2704, 5 kr; nr 2705, 25 kr; nr 2706, 52 kr; R. O., Stockholm, sparbössemedel 51:10; Onämnd, sparbössemedel 20:35; nr 2707, 2 kr; nr 2708, 10 kr; nr 2709, 3 kr; nr 2710, 5 kr; nr 2711, 25 kr; nr 2712, 50 kr; nr 2713, 20 kr; nr 2714, 70 kr; nr 2715, 50 kr; nr 2716, 25 kr; nr 2717, 25 kr; nr 2718, 5 kr; nr 2719, 3 kr; nr 2720, 10 kr; nr 2721, 15 kr; Mongolvän, Hökerum 30 kr; nr 2722, 50 kr; nr 2723, 5 kr; nr 2724, 10 kr; nr 2725, 8 kr; Onämnd gm K.F.U.M:s Centralförening 5 kr; A. T., Stockholm 60 kr; A. P. E., Stockholm 30 kr; A. H-n, Berghem 5 kr; nr 2726, 3 kr; nr 2727, 10 kr; nr 2728, 10 kr; nr 2729, 10 kr; nr 2730, 10 kr; nr 2731, 25 kr; nr 2732, 5 kr; nr 2733, 5 kr; nr 2734, 15 kr; nr 2735, 250 kr; nr 2736, 10 kr; nr 2737, 10 kr; nr 2738, 50 kr; nr 2739, 10 kr; nr 2740, 100 kr; I. F., Biskopskulla 10 kr; nr 2741, 30 kr; nr 2742, 50 kr; nr 2743, 5 kr; nr 2744, 10 kr; nr 2745, 10 kr; nr 2746, 30 kr; nr 2747, 10 kr; Kollekter gm P. G. Svensson: Resebidrag, Toryd 5 kr; Rölle 2:50, Kollekt Rölle 26:69, Borås, Lutherska missionskyrkan 96:89, Onämnd, Borås 10 kr, Komlösa 30 kr, Berghem 35:85, Resebidrag, Berghem 5 kr, Storhaga 20:50, D:o 3 kr, E. A. L., 5 kr; nr 2748, 5 kr; nr 2749, 50 kr; nr 2750, 20 kr; nr 2751, 20 kr; nr 2752, 5 kr; nr 2753, 25 kr; nr 2754, 5 kr; nr 2755, 5 kr; nr 2756, 5 kr; nr 2757, 10 kr; nr 2758, 13 kr; Kollekter gm P. G. Svensson: V. Boda 11 kr, Gingri 25 kr, Gullestorp 204:17; nr 2759, 17 kr; nr 2760, 5 kr; nr 2761, 5 kr; nr 2762, 50 kr; nr 2763, 10 kr; nr 2764, 50 kr; nr 2765, 2 kr; nr 2766, 10 kr; nr 2767, 10 kr; nr 2768, 5 kr; nr 2769, 3 kr; nr 2770, 20 kr; nr 2771, 7 kr; nr 2772, 10 kr; nr 2773, 2 kr; nr 2774, 10 kr; nr 2775, 50 kr; nr 2776, 3 kr; nr 2777, 50 kr; nr 2778, 10 kr; Syjuntan, Uppsala jub.-gåva 200 kr; nr 2779, 10 kr; nr 2780, 48 kr; nr 2781, 10 kr; nr 2782, 10 kr; nr 2783, 10 kr; nr 2784, 10 kr; nr 2785, 10 kr; nr 2786, 50 kr; nr 2787, 20 kr; nr 2788, 10 kr; nr 2789, 8 kr; nr 2790, 5 kr. Summa kronor 23.096:55.

Ljusglimtar från Mongoliet

— 29:de årgången —

ORGAN FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN.

Prenumerationspris kr. 2:— per år.

Prenumeration direkt genom expeditionen, Brunnsgatan 4.

Redaktör: *J. M. Ollén.* Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.* Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948.

83090

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 3	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Mars 1948

Tankar i fastetid.

Jag kom en gång in i en stor kyrka. Den var tom, och där var tyst. Framme vid altaret sågs en altartavla föreställande Kristus på korset. Och nära den såg man bibelordet: »Jesus Kristus, densamme i går, i dag, desslikes i all evighet».

Den utmärglade, lidande gestalten, de ångestfyllda ögonen, de vid korset fastspikade händerna och fötterna. Och — det slog mig — korset var så högt, att ingen som satts fast där, hade någon utsikt att komma ned igen. Bara lida till döds. Bara veta, att lidandet skulle bli värre och värre, tills döden kom.

Och allt av kärlek till mig. »Den gode Herden ger sitt liv för fåren.»

Och nu detta: den korsfäste är densamme i dag. Samma kärlek. Det hjärta, som brast för mig, är detsamma som det, som nu klappar för mig. »Densamme i dag och desslikes i all evighet.»

Och bakom Jesu kärlek se vi Faderns. »Han skonade icke sin enfödde Son.»

Detta är trygghet. Det håller att leva på, och det håller att dö på.

Erintjin Dårtji hälsar.

»Genom edra förböner och Andens nåd».

Vår vän mongolläraren Erintjin Dårtji, som för närvarande gör en värdefull insats i arbetet med bibelrevideringen, har sänt ett brev till missionssekreterare Havermark med familj. Ur detsamma anföra vi i översättning följande:

»Under den tid av över tio år vi varit skilda ha svåra händelser inträffat, och vi ha haft det mycket svårt. Men genom edra förböner och Andens stora nåd ha vi kommit igenom och befinna oss nu väl. Här har i sanning Guds stora nåd blivit uppenbar.

I år är det också svårt i Mongoliet, och därför ha de mina kommit hit ned till Kalgan och stanna här över vintern. Om det blir lugnt i vår, hoppas vi få återvända till Mongoliet. Vi tala ofta om Er och ert för mongolernas väl så varmt klappande hjärta.

Det finns många mongoler samlade här i Kalgan, och därför ha evangelii förkunnare fullt upp med arbete. Som många mongoler nu få höra budskapet om Jesus, hoppas vi, att en Guds väg för mongolernas evangelisering nu öppnas.

Jag längtar att få se Er. När det här översättningsarbetet är slutfört, kommer jag att åter få lugn i mitt sinne.

Er lille broder
Erintjin Dårtji.

Hur namnteckningen ser ut i mongoliskt skriftspråk, visas här intill.

Missionär Joel Eriksson skriver i några rader bifogade detta brev bl. a.:

»Erintjin bereder oss mycken glädje. Han har fostrats och vuxit mycket under dessa svåra år. Och en glädje är det att se hans iver i arbetet. 'Jag får ingen ro, förr än det är färdigt', brukar han säga, och han riktigt driver på. Det är roligt att ha en mongol, som man slipper att släpa med. Tacka med oss Gud för honom och bed för honom och oss med.»

»Jag älskar dem ändå».

Av missionär *Anna-Lisa Thorsell.*

Ur ett privatbrev från vår missionär Anna-Lisa Thorsell anföra vi:

Skaran av mongoler på våra möten har ökat söndag efter söndag. Förra söndagen var det alldeles fullproppat med folk. De stod till och med ute på gatan och lyssnade. Inte förstår jag än mycket av det som talas, men jag tycker ändå det är roligt att vara med på dessa möten. Jag skulle önska, att missionsvännerna där hemma kunde se denna skara av andäktigt lyssnande mongoler, somliga mycket smutsiga och märkta av synd och elände, men de ha i alla fall helt och fullt tagit mitt hjärta. Nog frodas skabb och syfilis omkring en och annat elände också, men trots allt kan jag ändå inte annat än instämma i sångarens ord: »O, gränslösa nåd, som mig förde ut att hans ärende gå.» Ja, därefter längtar jag, längtar att få gå hans ärende bland dessa fattiga och elända människobarn.

Efter mötenas slut förvandlas ofta predikolokalen till klinik. Oftast är det flera, som kommer och vill ha råd och hjälp med sina krämpor. Diagnosen är visst inte så svår att ställa, tycks det. Nästan alltid är det en och samma sjukdom, den som är Mongoliets förbannelse. O, vad jag längtar och väntar efter dessa dagar, då jag själv kan få gå ut och in bland dessa människor och kunna förstå vad de säga och själv bli förstådd av dem. Bed att den dagen inte måtte vara alltför avlägsen.

Jag känner mig så hemma bland mina kamrater. Det är nog oändligt mycket att tacka Gud för. Jag trivs i Kalgan. Nog är jorden grå och trist, men himlen är nästan alltid klarblå. Det är som om både solen, månen och stjärnorna lyste klarare och skarpare härute, där mörkret i övrigt om kvällar och nätter är så intensivt och hemskt.

Var med oss i bön om att även det andliga mörkret här ska kunna skingras av ljuset från ovan.

Det är oroligt här i norra Kina. Trots allt känna vi oss trygga och lugna. Det är väl underbart att mitt i all yttre oro få känna det, som om man levde i en värld av trygghet.

Eder
A. L. T—l.

»En stig att vandra på».

Av missionär *Elsa Bengtsson.*

Kalgan 29 dec. 1947.

»Jag tror, att om vi är ödmjuka nog, Gud vill ge oss en liten stig, där vi kan nå mongoler.» Stilla och tillitsfullt gav en vän mig det svaret på en ivrig fråga: »Tror du, att vi aldrig mer får möjlighet att komma ut till Mongoliet?» Vi är ute igen, och vi vandra på »den lilla stigen», som just nu heter Kalgan, och här är gott om uppgifter.

Det är underbart, att vi liksom får knyta an till vårt gamla arbete. Vår förra verksamhet är inte ett avslutat helt. Det fortsätter här och nu! »Så är det med Guds rike, som när en man sår säd i sin åker, och nätter och dagar gå, och säden växer upp och skjuter i höjden. Han vet själv icke huru.» Det är nätter och dagar i Guds rikes historia på vår jord. Vi i Mongolmissionen upplever en lång natt — men också natten har sin uppgift för den spirande säden på marken — så ock för den Guds rikes åkerteg, som heter Mongoliet. Ur nödens och sorgens natt skymtar vi spirande brådd. Vi ser den i Kalgan.

På flera olika platser här i stan bor hövdingar uppe från mongolprovinser: Goltjaggan, Chobosjirr, Attotjin m. fl. Uppe i Mongoliet kom vi inte ofta i kontakt med dem. De bodde för långt ifrån för att komma till våra möten, och deras barn hade inga tillfällen att komma under Guds ords inflytande. Här lever de som flyktingar och har ingenting att göra. Somliga av dem kommer söndag efter söndag till våra möten, och barnen komma till barnmöten. Detta är stora tacksägelse- och böneämnen. I dag är dessa tillfällen våra, men vi vet inte för hur länge.

Dessa gamla vänner går liksom i borgen för oss. Vi har hört dem säga till främmande mongoler: »Detta är ingenting att vara rädd för. Vi har känt dessa utlänningar i tjugo år, och de har aldrig gjort vårt folk annat än gott.»

I lördags hade vi en julfest för mongoler från våra provinser. Omkring fyrtio stycken kom. Av dessa var flera större hövdingar. När hade vi en julfest i Mongoliet, där fyrtio hedningar var närvarande?

I dag, den 29 december, har vi haft julfest för barnen. Missionär Malin Blomqvist från svenska pingstmissionen har lyckats

Bible House med Kalganbergen i bakgrunden.

få hyra rum i själva hövdingegården. Där har hon kommit i kontakt med barn, som i sin tur kallat andra, och sedan de fått löfte om fest, har de var dag undrat, om det inte var denna dagen, som skulle bli festdag! Tjugosju förväntansfulla hednabarn kom till sitt livs första julfest. Deras ögon lyste i kapp med de tända ljusen. Det roligaste var förstås teet och de goda kakorna och gottepåsarna, som de fick med sig hem. Det var vår vän Malin, som stod för det mesta till den festen, och tacksammare gäster får man leta efter.

Ett gammalt nummer av Sydsvenska Dagbladet hade vi klippt sönder och klistrat påsar av. Omslagspapper till julklappar, som någon haft med från Sverige, hade vi omsorgsfullt gömt. Vi klippte ut de granna bilderna och satte på sydsvenskepåsarna, så att där skulle bli en liten färgklick. Har en sådan ära någonsin vederfarits en gammal Sydsvenska? — — — Trettio par små mongolhänder har ömt och varligt burit dem till nästan lika många hem. (Papperspåsar finns inte härute.)

Jag gick ut tidigt i morse för att hjälpa till att ordna för festen. Vinden kom norrifrån med en svidande hälsning från våra vida stäpper ovanom passet, men solen sken på Kalgans vitklädda berg. Det var en strålande vinterdag. Medan vi ordnade för festen, kom en högväxt mongol in i rummet med brev till mig. Brevet var från Anders Martinson, och jag läste: »Vill du följa med denne mongol och se var han bor? En

kvinna där väntar sitt barn. De har kallat oss, och du får gå och vara tolk åt Birgitta.» Jag följde honom nerför gatan in på en liten kinesgård, uppför en skranglig trappa, som ledde till en läktare. Från denna läktare ledde dörrar in till små rum. I ett av dessa bodde familjen, som var från Djon Sunnit. Mannen, som hämtat mig var god vän till dem. De två andra, mannen och hustrun, var trevliga unga människor med öppna ärliga ansikten. Det var emellertid inte bråttom för henne, det kunde till och med jag förstå, så jag lovade att komma tillbaka med barnmorskan efter festens slut. Mongolen, som hämtat mig, följde mig tillbaks. Han var kanske trettio år. »Jag har ingen hustru», sa han, »ty jag har varit ute som soldat så mycket, och nu skall jag snart ut igen.» Vi talade om vanskligheten i det liv, han gick till möte, och vi talade om det eviga livets verklighet. Han talade om, vad han hette och tillade: »Du lär dig väl mitt namn utantill, så att du kan bära mig fram för Gud. Jag vill be Gud hjälpa mig, så att jag förstår, när jag läser den Heliga bok, som ni har givit mig.» Här gick jag, femtedagjul, på en gata i Kalgan och upplevde, hur ett människohjärta syntes öppna sig mot den eviga världen! Åh, vilken stor, stor nåd! Han heter Norrub, ifall du, som läser detta, också vill bära honom fram inför Gud.

När barnfesten var slut, kom en mongol från Chobosjirr. Han slog sig ner, och när barnen gått, fick vi en liten stund med honom, då han villigt lyssnade och sedan tacksamt tog emot en evangeliedel. När vi följde honom till dörren, var klockan 4. Om en timme skulle solen gå ner, och innan dess borde jag ha hämtat Birgitta, så att hon fick undersöka kvinnan, som kallat oss. Vi hann dit i rätt tid, och i skymningen trevade vi oss uppför trappan in till det lilla flyktinghemmet. Vi behövde inte stanna kvar över natten denna gång. Innan vi gick, knäppte vi våra händer och anbefallde dem alla åt Guds barmhärtighet. Herren var med oss därinne. Vi förnam stillheten, som utgick från honom.

När vi kom ut, hade skymningen övergått i mörker. Månen behagade stiga upp för sent för att lysa för oss, så vi var glada, att vi hade Edvin med oss, då vi gick genom de långa, trånga, kolmörka gränderna hem.

»Glädjen och sorgen, de vandra tillsammans.» Vi fick uppleva det också i dag. På väg till det lilla hemmet mötte vi två unga mongoler. De var så överlastade, att de knappt kunde stå på benen, och den ene var — den buriatt, som vi fått till lärare härute. Han är mycket intelligent. Han talar och skriver mongoliska, ryska, kinesiska och japanska. Han håller nu på att lära sig engelska. »Sen ska jag lära svenska», säger han. Sitt hemland i skogen vid en av Sibiriens floder minns han bara som en dröm. Han var fyra år, när de flydde till Hailar. Sen ha de flytt till Sunnit och nu senast till Kalgan. Hans mor och en bror försvann under flykten i sommar. Han har »ätit mycket lidande», och nu gör han sig själv mer. Stackars vår vän!

Dagen inrymde också ett sammanträffande med en av Mongoliets unga ledande män. Han är en ädling i utseende och hållning. Han har gått igenom Katolska universitetet i Peking. Han kommer på grund av sin ställning i kontakt med utländska diplomater och officerare, på den plats, där han vistas. »De har parties. De dricker och dansar och spelar kort, och när jag frågar dem: 'Vad har Ni för religion', så svarade de: Vi är kristna!» Det var hjärtskärande att höra om hans kontakt med våra kristna hedningar. Han var liksom förvirrad. Var det detta som var kristendom? Han vill tro på Gud. Tron på de gamla gudarna har han för länge sen förlorat, men han vet för lite om Jesus Kristus. Han har inte upplevt honom än. Vi talade en lång stund samman. Han har varit i kontakt med flera av oss sen många år tillbaka. Jag tror, att han anar skillnaden mellan levande och död kristendom. Han är ett stort böneämne. Vad allt skulle det inte innebära för hans folk, om han bleve en levande kristen!

Nu är det natt efter en rik dag — rik på grund av de kontakter med människor, som Gud beskärt oss — en dag ur en missionärs liv. Vi är syndiga, ovärdiga människor, men Herren benådar oss med att gå hans ärenden till människor i nöd. Dock, det var inte bara vi, som mötte dem. Det var också Ni, som hemma offrar och beder. Ni mötte dem genom oss! Gud give Er att få smaka något av den glädje, som är vår härute!

Långt från minnenas fjärran kommer det ord, som gavs mig i kallelsens stund: »Är Er kallelse från Gud, så kan Ni vara obeskrivligt lycklig.»

Detta är sant även om Eder.

Eder
E. B—n.

En missionsgård i Kalgan.

Den utökade verksamheten kräver nya lokaler.

Kalgan i jan. 1948.

Missionär Joel Eriksson skriver i brev till Svenska Mongolmissionens expedition bl. a.:

»Vi ha på sista tiden gått och talat om att söka få hyra en gård här i Kalgan för att få i gång en skola för flyktingarnas barn och så få en liten klinik och ett mötesrum och så kanske ha något som tillflykt för oss missionärer under nästa vinter, om nu dessa trakter fortfarande få bli fria. Ty att vi redan i sommar skulle få något ordnat för en station till nästa vinter, våga vi nog inte tro på, även om det får vara lugnt; det blir väl för mycket att vänta, att våra vänner Anders och Svea Marthinson skulle ta hela skaran en vinter till. Hittills har allt gått mycket bra, och Svea är duktig, men hon kan inte orka hur mycket som helst, och tjänare-frågan är ett problem. Men finge vi en gård, kunde ju de våra klara sig själva, och så vore vi ju närmare mongolerna. Det är den nackdelen med att bo här uppe, att man har så långt till dem. Det tar tre kvarts timme att gå dit ned, och det tar också på krafterna.»

Samma tankegång utvecklas av missionär Elsa Bengtsson, som i ett brev till Lärarinnornas Missionsförenings tidskrift skriver om behovet av lokaler för buriatt-barnens undervisning och bespisning bl. a.:

»I dag har jag varit ute hos de buriattska flyktingarna. De voro förtvivlade. Tre gånger hade de flyktat, tre gånger hade de förlorat kära anförvanter, tre gånger hade de förlorat sina ägodelar. De ha lärt sig att sköta djur, det har varit deras levebröd. Nu ha de ingen möjlighet till förtjänst, sen' de förlorat sina djur. I sin förtvivlade belägenhet se de, hur alla varor stiger, under det att deras möjlighet att köpa livets nödtorft blir mindre och mindre. »Värst är det för våra barn. De ha inget arbete, och de få inte gå i skola. Kan inte ni hjälpa oss?»

Runt omkring mig i tältet satt större och mindre barn. Jag förstod, vilket utomordentligt tillfälle det var att få dessa hednabarn under kristen fostran. Vi kan inte låta dessa utomordentliga tillfällen gå oss ur händerna. *Vi skulle behöva hyra rum för en skola,* där man kunde koka mat, så att barnen kunde få ett mål

närande mat om dagen. Lärare kan vi finna bland buriatterna, så skulle vi missionärer undervisa dem i kristendom. Här är ett stort böneämne, ty mänskligt att se, finns det inte möjlighet att uppbringa rum i denna stad.»

I ett brev till Svenska Mongolmissionens expedition går samma missionär närmare in på frågan om nya lokaler för verksamheten:

»Här i Kalgan är det Josefina Olssons lilla predikolokal, som vi använder, men den är mycket torftig, och man kan inte låta bli att önska, att vi hade en lokal för egen del själva. Här är så gott om mongoler, så man kunde säkert samla två lokaler fulla, och dessutom är det så många utlänningar här, som kommit ut för mongolarbetet, att det är för galet med endast en plats — det är helt enkelt *heiron gotjo* (det är: förslösad arbetskraft). Här ha vi nu tre engelsmän tillhörande Plymouth-bröderna, men de kan än inte tala mongoliska. Så är här tre Mac Gilveri tillh. pingstmissionen. I går träffade jag två norskor, som kommit ut för Mongoliet, och Mac Gilveri väntar ut två till för Mongoliet. Nog ser det ut, som om Gud förberedde något alldeles särskilt. Det är också en ovanlig tid härute. Erintjin Dårtji säger, att vi gå mot en skördetid i Mongoliet. Så många unga ha lärt sig läsa. De ha i läroböcker läst om hur den s. k. Gula läran kom in i landet genom svek, och de ha nu förlorat tron på den. Och de är nu utan Gud, ty 'deras öron ha inte nåtts av ordet om den levande Guden'.

Man ser och förstår att det är mycket, som håller på att födas fram, att Mongoliet är i födslovånda, och det är min innerliga bön, att vi som mission måtte känna igen Herren, när han kallar oss till insats, även om det skulle bli på förut okända vägar.

Vi ha bett till Gud, att det om möjligt skulle lyckas för Georg Söderbom med den hjälp från Amerika åt mongolerna, som han strävat så mycket för. Vi är så glada, när det nu ser ut att lyckas.

Utom de mongoler, som jag berättat om, finns här en skola med 200 elever, kineser och mongoler. Där finns tre mongoltalande lärare och åtminstone ett 50-tal mongolbarn om inte mer. Somliga av dem kommer till våra möten. En söndag räckte en av dem upp handen och sa, att han ville bli Jesu lärjunge. Vi kunde kanske starta en engelsk kurs för dem, men vi bor för långt borta. Skolan ligger ända ner vid norra stadsporten. Det skulle vara underbart, om vi finge en plats, där vi kunde göra ett effektivt arbete bland mongolerna, men den platsen skulle ligga i Chang-bo, där de flesta mongolerna bo. Gerda Ollén och

jag ha gjort detta till ett särskilt böneämne. Vi tycker också det är så viktigt, att de halvstora, fattiga buriattpojkarna finge gå i skola. Nu ha vi också fått korn på en lämplig plats, som består av tre hus, och den ligger vid Stora gatan, nedanför fru Hannestads hus. De stora höga bergen ligga helt nära.»

Missionär Gerda Ollén skriver i ett brev till missionsexpeditionen om samma önskemål — en rymlig missionsgård i Kalgan — bl. a. följande:

»Även om man, som vi hoppas, under sommaren kan resa upp till Mongoliet, är det väl under de förhållanden som nu råda knappast troligt, att vi ska kunna bygga eller ens få tag i något beboeligt hus för nästa vinter. Men som det nu ser ut, skulle det ändå vara många stora möjligheter för arbete bland mongolerna här i Kalgan. Vi skulle kunna samla dem till möten, ha söndagsskola, en vardagsskola för buriatt-barn (de kan ej kinesiska), klinik m. m. Men för allt detta behövde vi få hyra en gård — där skulle vi också bo själva förstås under nästa vinter. Gud skall i sin nåd göra det möjligt för oss att gå in genom varje dörr, som han öppnar.»

*

Så långt dessa brev. Planen i fråga synes i hög grad välmotiverad. Missionär Gunzel från Skandinaviska Alliansmissionens amerikanska gren har meddelat att hans mission planerar att förlägga huvudparten av sitt missionsfält långt vesterut, vadan det förut omnämnda fältet i Durbet torde stå öppet för vår mission. Arbetsuppgifter saknas sålunda sannerligen inte.

Samtliga våra gamla prenumeranter få även detta nummer — nr 3 för år 1948 — av Ljusglimtar. Men efter detta upphör expeditionen att utsända tidningen till dem som underlåtit erlägga avgiften för det nya året. Sänd därför in på vanlig postgiroblankett de 2 kronor som tidningen kostar för det nya året. Och vi bedja:

gör det snarast möjligt.

Stora ting i görningen.

Betydelsefulla sociala hjälpaktioner planeras.

Av missionär *Gerda Ollén.*

Kalgan 20 jan. 1948.

Jag tror, att det skulle vara en verklig glädje för Er, kära vänner, om Ni kunde komma hit till Kalgan ett litet tag och ta del av, vad som pågår.

Ni skulle ha varit med om söndagsmötet i förrgår. Vår gamle vän, missionär Josefine Olssons rum, där vi håller till, var alldeles fullpackat med folk. Över 70 mongoler, mest buriatter, var samlade. (Dagen därpå skulle det bli en utdelning av saker skänkta genom den amerikanska Unra-organisationen; det var kläder för fattiga etc., och det är troligt, att en del kommit med hänsyn till detta). Men när man satt där och såg ut över denna samling av stilla, uppmärksamt lyssnande människor, var det omöjligt att inte gripas i sitt hjärta. De flesta av de äldre var präglade av ett hårt liv i kamp för tillvaron, i umbäranden, fattigdom, sjukdom och nöd av alla de slag — just precis det slag av människor, tycker man, som vore i behov av den Frälsare som givit sitt liv för fattiga syndare.

Det var flere som talade, bland annat två mongoler. Den ene hade nyligen kommit från Peking, där han går i bibelskola (han underhåller tydligen sig själv där i skolan). Han är från östra Otjemtji. Den andre är en äldre mongol, som bekänner sig tro på Jesus Kristus. Josefine Olsson har visst i all synnerhet varit denne mongol till hjälp. Han är ännu inte döpt, men han verkar ärlig, och jag såg, att mongolerna var mycket uppmärksamma, när han talade. Han liknade »gula läran» vid en telegraftråd, som brustit, under det att Jesusläran var en ledning, som visade raka vägen till himmelen.

Mötet pågick i nära två timmar, och inte en reste sig för att gå ut. När det var slut, var de flesta ännu kvar, som om de väntade att få höra mer. Är det inte underbart, att vi fick komma hit den här vintern med alla dessa tillfällen!

Vid söndagsmötena är det alltid några sjuka, som stanna kvar för att få medicin. På tisdagarna har vår Elsa Bengtsson

samt missionär Malin Blomqvist barnmöte, och det brukar komma en hel liten skara. Elsa tänker också försöka samla barn, som bo i östra delen av staden, hemma hos sig till liknande barnmöten. Så kan hon gå på husbesök så mycket hon hinner och orkar.

Just nu i dagarna har en djallang — en framstående hövding — som vår medarbetare, Erintjin Dårtji är bekant och god vän med, flyttat hit med hela sin familj. Han bor här i längan av kinesrum vid vårt hus. Han är tydligt påverkad av kristendomen och, som vi innerligt hoppas, inte så långt från Guds rike. Det är meningen, att han ska hjälpa till med revideringsarbetet. Det är nog bra att ha två mongoler med — de behöva få rådgöra litet med varann.

I dag har det kommit sjuka hela långa förmiddagen; flere ha kommit ända från ryska delen. Joel Eriksson vill dock inte börja med att ge salvarsan här, för då blir det ju ingen ro för bibelarbetet. Vi få nog på allvar försöka få tag i åtminstone några rum uppe i norra stan. Paul Eriksson och Edvin Bohlin få väl ägna åtminstone ett par eftermiddagstimmar i veckan åt sjukvårdsarbetet.

U. S. A. intresserat för Mongoliets höjande.

Så är det en annan sak, som just nu är särskilt aktuell. Vår vän Georg Söderbom — son till den gamle fromme kinamissionären Söderbom — håller på att söka förbereda och sätta i gång en stort upplagd plan att med hjälp av medel, som han har hopp om och säker utsikt att få genom den amerikanska hjälpaktionen, söka höja mongolerna till en högre levnadsstandard. Hans idé är att en sorts skolor ska upprättas och mongolerna lära sig jordbruk (han har hopp om att få traktorer från U. S. A.), mejerihantering, skinnberedning, spinn- och vävning, boskapsavel m. m. Upprättande av kliniker och ett radikalt medicinskt hjälparbete ingår också i planen.

Vi satt alldeles häpna här en kväll, då han just kommit från Shanghai, och lyssnade till hans många storslagna projekt. (Jag för min del skulle tycka det vara stort, om en enda liten del av allt detta skulle kunna bli verklighet.) Men det är inte bara drömmar i det blå. Han medförde detaljerade uppgifter angående befolkningen i de olika provinserna i Mongoliet och mycket

Gatubild från Kalgan.

annat, som visade, att han redan nedlagt ett målmedvetet, energiskt arbete för saken. Men han ville ha missionärernas stöd och hjälp och intresse. Vad han närmast ville var, att Anders Marthinson och Joel Eriksson skulle bli medlemmar i en kommitté, som skulle besluta om användning och handhavande av de medel, som är att vänta för mongolernas räkning.

Nu är en, nej två sådana hjälpkommittéer bildade här, den ena bestående dels av högre kinesiska ämbetsmän, några mongolhövdingar samt en amerikansk metodistmissionär jämte Joel Eriksson och Anders Marthinson. Den andra är en mindre sådan hjälpkommitté, som visst ska handha medel från kyrkligt håll, och även där är de två svenska missionärerna invalda samt Erintjin Dårtji och några mongoler.

Det allra första, som nu ska utföras är att söka få livsmöjligheter för de buriatter, som flytt från norra Mongoliet och bo i stort armod här i Kalgan och i Changpeh och på andra ställen. Meningen är att söka få dem till västra Mongoliet så snart som möjligt och ge dem möjligheter till en ny start — en bostad och några djur åt varje familj. Här i Kina är ju deras ställning hopplös, och de sjunka ned i dryckenskap, spel och dylikt.

Ja, allt detta är ju sådant, som man av hela sitt hjärta måste önska framgång.

Det hela går ju ut på att hjälpa mongolerna till att arbeta på att få bättre villkor och möjligheter för sitt liv ute på steppen.

Men ska det kunna lyckas? Ska hjälpaktionen kunna hindras från att rinna ut i sanden i otaliga rännilar? Ska mötande svårigheter både från mongolernas egen sida, från naturens makter och från de röda omintetgöra det hela? Georg Söderbom menar, att även om så *kunde* bli fallet, måste man våga ett försök.

För min del kan jag inte neka till, att det storslagna i hela hans inställning till mongolerna i deras betryck och fattigdom och deras stora svårigheter att på något sätt kunna hävda sig inför kineserna (nu — efter det japanska samgåendet — är läget för dem svårare än någonsin) har både gripit och glatt mig.

Nog är det som sagt svårigheter. Men i alla fall — kan *något* utföras till hjälp till självhjälp för mongoler, kan ju vi, som är deras vänner, inte annat än glädjas.

Men de röda och deras spioner, propagandan för U. S. A. och missionens eventuella insats under dylika tilltrasslade förhållanden?

Efter vad man förstår, när man är nära skådeplatsen för de rödas verksamhet och hör berättas om deras framfart, betyder det mycket litet för dem vad vi missionärer gör eller inte gör. De *är* fiender till kristendomen. Deras »kärlek», som en del tror på, är rena hatet, och var de härska, komma de under alla förhållanden att söka omintetgöra missionsverksamheten.

Men kanske Gud i sin nåd ger oss en frist, varunder vi kan få verka och förkunna evangelium för mongolerna. Kan därjämte något göras för att hjälpa till att förbättra deras levnadsförhållanden (i all synnerhet om dessa strävanden lades i Guds hand för att ledas och helgas av honom) så vore det ju stort.

Ja, nu måste jag sluta. Här i Kalgan har vi på det hela taget en mycket mild och god vinter. Vi mår bra och har det gott och bra på alla vis. Må vi bara få vara kvar och fortsätta med våra olika uppgifter. De varmaste hälsningar till alla missionens vänner.

G. O—n.

Evangelist Birger Dahlström till Mongoliet.

Ny missionärskandidat antagen.

Vid sitt januarisammanträde beslöt Svenska Mongolmissionens styrelse antaga evangelisten Birger Dahlström till missionärskandidat för Mongoliet. Broder Dahlström är lantbrukarson och bosatt i Mullsjö söder om Jönköping och är nu i 30-årsåldern.

Vid ett talrikt besökt missionssamkväm å Hushållsskolan Margareta i Stockholm hälsade vår missions ordförande, redaktör J. Lundahl, vår nye missionärskandidat hjärtligt välkommen och tillönskade honom Guds rikaste välsignelse i den nya tjänst, till vilken han känt sig kallad. För vidare utbildning kommer broder Dahlström, som en tid studerat vid missionsinstitut i London, att genomgå Inre Missionens Bibelskola i Oslo, där han sedan någon tid vistas.

*

Vid nämnda missionssamkväm höll broder Dahlström ett kort anförande, varvid han tackade för missionsstyrelsens och missionsvännernas förtroende. Han yttrade i övrigt bl. a. följande:

»I Pauli första brev till tessalonikerförsamlingen påminner aposteln de troende huru evangeliet hade kommit dem till del.

Vi läser i första kapitlet: »Vi veta ju, käre bröder, I Guds älskade, huru det var, när I bleven utvalda: vårt evangelium kom till eder icke med ord allenast, utan i kraft och helig ande och med full visshet.»

Det var förenat med offer, kamp och försakelser, ja, med fara för livet, som Paulus och hans medarbetare började sitt arbete i Tessalonika.

Det har alltid varit och är fortfarande på samma sätt där evangelium skall förkunnas — det sker i samband med offer.

På den plats där jag är uppväxt, nämligen Fridene i Västergötland, talade församlingsföreståndaren, en äldre man, ofta med tårade ögon om Mongoliet och manade oss att gå in i bön och offer för steppens folk. Evangelisten Enke-Billik, erhöll ju från nämnda plats sitt underhåll. Samma år som Enke-Billik blev mördad därute, talade Gud första gången till mig om arbetet i evangelium. Då kunde jag dock ej tänka mig, att det var Mongoliet, som Gud ville förelägga mig till arbetsfält. Vid nämnda tid arbetade jag i lantbruket, och de erfarenheter jag gjorde inom detsamma kommer jag säkert att mer än en gång därute vara tacksam för.

I mitt tjugonde år gjorde Gud klart för mig, att det var missionärens uppgift som väntade mig. Men vart skulle jag gå? Till vilket land och folk? Länge svävade jag i ovisshet härom. Gud har i regel ej så bråttom som vi människor ofta ha. Jag fick invänta hans svar, och under tiden var det en hel del annat som han gjorde mig uppmärksam på; han önskade att riktigt få tala ut med mig. Då, liksom profeten fordom, hörde jag Herren tala. »Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare»? Jag sade mitt ja! Till sist klarnade också frågan om det missionsfält jag skulle till. Jag hörde Herrens röst. Det var en kort sats, endast tre ord men nog för mig. »Kallelsen gäller Mongoliet.» Det blev tacksägelse till Gud för hans ledning med mig, och den kärlek till mongolerna som jag samtidigt blev ägare av har burit mig under de år jag fått förmånen att arbeta som evangelist här hemma. Glad är jag över, att väg öppnats, så att jag nu får räkna med att gå ut inom Svenska Mongolmissionen, när Guds tid är inne. Jag vet också att förbedjarnas led har ökats. Jesus skall ha tack för detta.

Oslo i febr. 1948.

Birger Dahlström.

En missionärsmor.

Fru Martina Almqvist död.

Söndagen den 8 februari avled i sitt hem i Jönköping fru Martina Almqvist i den höga åldern av 88 år.

Tyst och stilla gick Martina Almqvist sin väg fram, men där hon gick satte hon djupa spår. Hennes verksamhetsfält begränsades till hemmets område, men på denna åkerteg, som Gud givit henne arbetade hon troget och väl, och här fick hon också se frukt i sitt arbete.

I det Almqvistska hemmet växte sju barn upp. Av dessa är tre missionärer, två i Mongoliet och en i Kina. En är pastor hemma i Sverige och de tre övriga, som har sina olika praktiska arbeten att sköta, deltaga vid sidan härav aktivt i missionsarbetet här hemma. Två av barnbarnen ha också gått in i evangeliskt arbete. En av dem har nyligen rest ut till Mongoliet, och den andre är sekreterare i K. F. U. M.

Dessa korta familjemeddelanden säger mer än många ord. Bakom ligger mycket av arbete, möda och omsorg, men inte bara det, vi ana också något mer, något av bön och kamp och offer. Att skiljas från det ena efter det andra av sina barn och offra dem för missionsfältet, det går nog ingen mor eller far oberörd igenom. Man behövde inte vistas länge i det Almqvistska hemmet för att märka att där fanns något mer än arbete och möda.

Där fanns också glädje och ro. Gud fick vara med i hemmet såväl i helg som vardag, och då Gud får vara med, då följer också både frid och fröjd.

Vid fru Almqvists bår voro alla barnen samlade och många av barnbarnen och en stor vänkrets. Missionen blev även vid detta tillfälle ihågkommen både i bön och offer.

M. H—k.

Meddelanden.

Till alla de trogna och självuppoffrande vänner som även detta år hjälpt oss att sprida »Ljusglimtar från Mongoliet» be vi få framföra vårt hjärtliga tack. Tack vare edert hängivna och uppoffrande arbete ha vi hittills fått över tusen nya prenumeranter. Tack för eder goda insats.

Ett meddelande och en vädjan ville vi också rikta till alla dem av våra förutvarande prenumeranter, som ännu ej förnyat sin prenumeration.

I likhet med föregående år sända vi till alla 1947 års prenumeranter även nr 3 av innevarande årgång. Vi göra detta i hopp om att våra förutvarande prenumeranter även i år ämnar förnya sin prenumeration, fastän insändandet av prenumerationsavgiften av en eller annan orsak blivit fördröjt. *För att kunna bestämma upplagans storlek är det angeläget att fortast möjligt få in prenumerationsavgifterna. Pappersransoneringen gör detta just nu dubbelt nödvändigt.*

Föregående år brukar med detta nummer medfölja nya inbetalningskort till tjänst för dem, som dröjt med insändande av prenumerationsavgiften — som alltjämt är 2 kr. — och som ej nu ha till hands det i slutet av förra året utsända inbetalningskortet. I år medger ej postverket på grund av pappersbristen nya inbetalningskorts utsändande. Därför anmodas dessa våra vänner att insända avgiften medels vanliga postgiroblanketter — missionens postgironummer är 51015 — och vi upprepa vår vänliga anhållan: gör det snarast möjligt.

*

Svenska Mongolmissionens årshögtid kommer i år att hållas i Stockholm den 5—8 juni.

Lördagen den 5 och söndagen den 6 kommer mötena att hållas i Betesdakyrkan, Floragatan 8.

Måndagen den 7 och tisdagen den 8 juni fortsätter årshögtiden å Bibelinstitutet Hagaberg, Östertälje.

Dagarna i Östertälje kommer att få karaktären av missions- och bibelstudiedagar. Anmälan om deltagande i dessa sistnämnda högtidsdagar göres på förhand till expeditionen, Brunnsgatan 4, Stockholm.

*

I brev hem, daterat 30 december 1947, skriver missionär Joel Eriksson om det politiska läget bl. a.:

»Vi ha haft lite oroligt de sista dagarna. Vi ha ingen post fått de sista dagarna, ty järnvägen är sprängd både åt Peking och Tatung, och det har stått hårda strider. I dag eller i går kom det 600 sårade soldater hit, men nu lär man ha drivit de röda bort från banan igen, så att järnvägen väl öppnas igen, då de hunnit laga sprängda broar. Det har sett kritiskt ut i Manchuriet också, men nu har vi hört, att faran för Mukden är avvärjd igen, och det är ju gott.

I ett brev hem av den 18:de jan. skriver samma missionär:

»Här kommer tåg, med sårade soldater om dagarna, så nog står det heta strider. Vester om Peking lära hårda strider rasa, och vi hörde i går, att regeringstrupperna förlorat 20.000 i döda bara där, och det är ju hemskt, och nog ser framtiden oviss ut. Vi behöva mycken förbön. Hälsa alla från oss, och bed dem fortsätta i bön och förbön. Vi må alla gott, och det är ju en nåd av Gud i dessa tider. Och fullt av arbete ha vi alla.»

*

I ett brev av 27 nov. från Kalgan till L.M.F:s missionstidning berättar missionär Elsa Bengtsson:

»Den politiska situationen här ute är långt ifrån ljus. I Kalgan råder nu undantagstillstånd. Ingen får vistas ute mellan kl. 23—kl. 5. Här är fullt av soldater. De äro bra klädda. Deras chef, Kalgans guvernör, är en bra man och mycket vänligt stämd mot missionärer.

Vi ha just nu träffat en av Kalgans officerare, som kom för att informera oss om läget. Han sade, att Kalgans guvernör höll på att göra i ordning ett flygfält, och att vi kommer att evakueras med flyg, om det skulle bli nödvändigt. Men måtte vi slippa det! Jag vill helst stanna, hur det än blir.»

*

I några rader, skrivna den 19:e januari, meddelar missionär Joel Eriksson:

»I dag har det varit utdelning från en amerikansk hjälpaktion. Både Gerda Ollén, Elsa Bengtsson och Malin Blomqvist var med och hjälpte till, och Gerda Ollén satt vid bordet nu i kväll och talade om huru tacksamma mongolerna voro. Må något vinnas för Guds rike genom detta arbete.»

*

I fråga om läget i Mongoliet i vinter skriver missionär Gerda Ollén:

Vi ha här i Kalgan ett så skönt vinterväder med lite snö och en 12, 13 grader kallt. Men uppe i Mongoliet är en riktig nödvinter. Snön ligger utbredd över steppen och täcker betet, och djuren dö ut. Det är som den svåra nödvintern för elva, tolv år sedan, säges det. Stackars mongoler.

*

I fråga om det andliga läget bland Kalgan-mongolerna berättar den ovannämnda missionären i ett annat brev:

»Det är som om den nödtid, som mongolerna gått igenom, mjukat upp deras hjärtan. Det kännes på mongolmötena i norra stan, som om det vore mer förståelse och större mottaglighet för Guds ord, än det varit förr.

Vid ett av våra mongolsamkväm här var flera hövdingar och deras hustrur samt flera skollärare med. De lyssnade så uppmärksamt. En av kvinnorna sa till mig, när vi språkades vid efter mötet bl. a.: 'Vi mongoler börja tycka om eder lära. Jag tycker om här inne att höra edra ord', och så lade hon handen på hjärtat. Jag blev så glad.»

*

I en livfull skildring av flygfärden ut berättar missionär Paul Eriksson om en rolig liten upplevelse i staden Kalkutta i Indien.

»Då vi anlände till Kalkutta och tog in på Grand Hotell såg jag där en lama och två mongoler. Jag tittade glad på dem, och laman log och nickade. Då de efter några minuter kom tillbaka och stod och såg på mig, måste jag gå och prata med dem. Jag hälsade och sade, att jag var från Sverige. Då frågade laman efter Eriksson, Ji-dajfo, och jag sade, att det var min far. Då jag frågade efter hans eget namn, sade han Delva, och strax

efter Delva Gegen. Han hade i Sunnit träffat far, och varit i Hatt in Sum och även träffat hertig Larsson. Han frågade om far var i Sverige; jag berättade, att han var i Kalgan. Ni skulle se, huru hans koppärriga ansikte lyste, då han hörde om och talade om far.»

*

Influtna missionsgåvor.

Januari månad 1947	*Januari månad 1948*
16.095: 16	27.823: 31

DECEMBER MÅNAD.

Nr 2791 Hovslätts syförening gm B. J., till Vivan Almqvists underhåll 70 kr; nr 2792 E. C., Högsby 20 kr; nr 2793 F. F., Göteborg 10 kr; nr 2794 R. F., Kumla 35 kr; E. F., Stjärnhov 8 kr; nr 2795 A. G., Nora 5 kr; nr 2796 E. J., Hallen 10 kr; nr 2797 J. L., Marieholm 2 kr; nr 2798 S. L., Göteborg 5 kr; nr 2799 S. O., Skärvången 50 kr; nr 2800 J. O., Malmö 5 kr; nr 2801 B. P., Allerum 50 kr; nr 2802 E. W., Askersund 2 kr; nr 2803 Tackoffer E. S., Jönköping 100 kr; nr 2804 Mongolgruppen i Höganäs till P. G. Svenssons underhåll 55 kr; gm P. G. Svensson, kollekter: Seglora 65 kr; Möne 41:35, d:o 3 kr; Slutarp 35:20, Floby 59:41, juniorerna, Åsarp 8:10, Åsarp 336:78; nr 2805 Glumslövs syförening gm. E. H., 25 kr; nr 2806 F. B., Kåge 3 kr; nr 2807 J. L., By kyrkby 10 kr; nr 2808 A. J., Krokek 5 kr; nr 2809 I. S., Forsabro 10 kr; Onämnd, Ystad 10 kr; nr 2810 E. H., Borås 5 kr; nr 2811 Munka Ljungby Betlehemsförening 25 kr; nr 2812 L. F., Filipstad 5 kr; nr 2813 J. N., Skillinge 10 kr; nr 2814 G. L., Degerfors 2 kr; nr 2815 M. E., Saltsjö Bo 10 kr; nr 2816 Syföreningen Enighet, Tranås gm. S. B. 250 kr; nr 2817 S. J., Södertälje 5 kr; nr 2818 E. I., Lidingö 5 kr; nr 2819 R. L., Vargön 10 kr; nr 2820 B. E., Malmö 5 kr; Kollekter gm. E. Skallsjö: Zinkgruvan 13:09, Aspa bruk 12:35, Askersund 35:25, Askersund, söndagsskolan 6:16, N. Forssa 45 kr; Stordalen 30:29, Alma och Ingeborg i st. f. bl. vid Aug. Anderssons bår 10 kr; Hånge syförening 22:65, St. Björstorp 20 kr; Sabbatsberg 81:77, d:o syföreningen 51:95, Nyhyttan 20:42, Born 10 kr, Rya 34:50, Nora L. M. F., 14:63, Axbergshammar 62 kr; Hjulsjö 30 kr, Systerföreningen Hammarby 8 kr, syster B. 5 kr, Hammarby 10 kr; nr 2821 A. F., Genvalla 3 kr; nr 2822 O. R., Tyringe 50 kr; nr 2823 Sam, Hugo, Ingemar och Kerstin 85 kr; A. G., Uppsala 20 kr; nr 2824 E. J., Kilafors 5 kr; nr 2825 Tånga juniorförening gm B. P., Vegeholm 25 kr; nr 2826 L. A., Stockholm 5 kr; nr 2827 M. Ö.,

Butbo 5 kr; nr 2828 S. A., Hovslätt 5 kr; nr 2829 E. och J. E. J., Rönnöfors 10 kr; nr 2830 D. T., Örkelljunga 2 kr; nr 2831 A. S., Örkelljunga 25 kr; K. A., Tyringe 20 kr; nr 2832 G. S., Höreda 25 kr; nr 2833 H. R., Ystad 5 kr; nr 2834 S. I., Ödåkra 20 kr; nr 2835 F. E., Lo torp 5 kr; nr 2836 E. J., Lund 50 kr; nr 2837 A. L., Skog 20 kr; nr 2838 A. J., Stockholm 10 kr; nr 2839 H. O., Ålem 5 kr; nr 2840 A. E., Mörsil 2 kr; nr 2841 M. H., Stockholm 3 kr; M. N., Växiö 3 kr; nr 2842 I. L., Göteborg 20 kr; nr 2843 A. P., Uppsala 30 kr; nr 2844 E. och E. L., Stockholm 100 kr; nr 2845 T. L., Uppsala 10 kr; nr 2846 A. N., Grums 20 kr; nr 2847 R. M., Borås 15 kr; nr 2848 Vänner i Forsmyren, Klockarberg, Grånäs, till Edvin och Birgitta Bohlins underhåll 160 kr; nr 2849 A. Å., Bollstabruk 10 kr; nr 2850 A. P., Stabbarps gruva 10 kr; nr 2851 K. S., Sandhamn 5 kr; nr 2852 K. P., Malung 25 kr; nr 2853 B. T., Hok 5 kr; nr 2854 H. K., Gränna 10 kr; nr 2855 M. J., Tärnsjö 10 kr; nr 2856 A. S., Stockholm 200 kr; nr 2857 M. J., Larv 10 kr; nr 2858 E. E., Alingsås 50 kr; nr 2859 M. A., Larv 10 kr; nr 2860 E. B., Östersund 5 kr; nr 2861 E. H., Spjälkö 5 kr; nr 2862 Syföreningen Enighet, Strömfors gm H. E. 62:95; nr 2863 K. A., Kungsör 5 kr; nr 2864 H. C., Hjo 25 kr; nr 2865 I. B., Genvalla 15 kr; nr 2866 A. B., Höganäs 8 kr; nr 2867 M. B., Stockholm 5 kr; nr 2868 M. C., Husqvarna 10 kr; nr 2869 E.E., Stockholm 15 kr; nr 2870 B. J., Karlstad 3 kr; nr 2871 M. L., Stockholm 23 kr; nr 2872 H. K., Sollentuna 3 kr; nr 2873 T. N., Stockholm 6 kr; nr 2874 G. O., Stockholm 25 kr; nr 2875 A. L. S., Uppsala 8 kr; nr 2876 »C. E. T.», Stockholm 20 kr; nr 2877 J. Ö., Luleå 10 kr; nr 2878 A. E., Bräcke 5 kr; nr 2879 I. O., Mörsil 5 kr; nr 2880 A. J., Eslöv 10 kr; nr 2881 S. B., Malmö 10 kr; nr 2882 K. M., Trolleholm 3 kr; nr 2883 N. B., Halmstad 5 kr; nr 2884 S. P., Grevie 10 kr; nr 2885 J. A., Borås 10 kr; nr 2886 S. F., Kållandsö 5 kr; nr 2887 O. H., Hönön 50 kr; nr 2888 Görslövs syförening gm I. J. 65 kr; nr 2889 Mongolvännerna i Skövde gm A. J. till Edvin Bohlins underhåll 125 kr; nr 2890 G. M., Ljungby 10 kr; Gm A. E., Upsala: »Ett litet tack» 50 kr; Upsala Missionsförsamlings Kvällssyförening 30 kr; Bönegruppen Upsala 65 kr; nr 2891 S. N., Bromsten sparbössemedel 63 kr; nr 2892 Mongolernas vänner i Jönköping gm R. A. till Vivan Almqvists underhåll 136 kr; nr 2893 Mjöhults syförening gm S. S. sparbössemedel 66 kr; nr 2894 Ortsjö syförening gm L. S. 65 kr; nr 2895 G. S., Jämtlands Sikås 5 kr; nr 2896 A. P-u-E-n Stockholm 50 kr; nr 2897 I. N., Härnösand 5 kr; nr 2898 A. S., Kinnarp 5 kr; nr 2899 S. P., Skromberga 30 kr; nr 2900 B. J., Visby 15 kr; nr 2901 O. O., Donsö 15 kr; nr 2902 M. G. L., Skog 25 kr; nr 2903 A. L., Borås 5 kr; nr 2904 E. A., Hjortkvarn 50 kr; nr 2905 S. B. N. 8 kr; nr 2906 A. E., Djurhamn 5 kr; nr 2907 A. E., Ljusne 3 kr; nr 2908 H. F., Lingbo 10 kr; nr 2909 A. F., Skillingaryd 15 kr; nr 2910 A. F., Stockholm 8 kr; nr 2911 L. F., Traneberg 8 kr; nr 2912 H. H., Höör 10 kr; nr 2913 A. J., Trelleborg 10 kr; nr 2914 T. J., Stockholm 15 kr; nr 2915 H. J., Skövde 5 kr; nr 2916 E. L., Örebro 5 kr; nr 2917 V. L., Brunsta 3 kr; nr 2918 U. A. L., Söderhamn 8 kr; nr 2919 J. M., Karlskrona 8 kr; nr 2920 E. M., Älvsjö 3 kr; nr 2921 J. N., Emmaljunga 3 kr; nr 2922 E. N., Margretetorp 8 kr; nr 2923 I. N., Landskrona 10 kr; nr 2924 H. P., Uppsala 3 kr; nr 2925 S. P., Skromberga 10 kr; nr 2926 A. P., Uppsala 28 kr; nr 2927 E. P., Bankeryd: Från mongolgruppen i Bankeryd 74 kr; nr 2928 G. P., Karlskrona 5 kr; nr 2929 T. R., Ålsten 25 kr; nr 2930 M. R., Avesta 8 kr; nr 2931 E. S., Örebro 3 kr; nr 2932 M. S., Vänersborg 3 kr; nr 2933 T. S., Madängsholm 10 kr; nr 2934 L. S., Stockholm 8 kr; nr 2935 G. T., Röke 6 kr; nr 2936 S. W., Kalmar 8 kr; nr 2937 H. N., Fjälketstad 10 kr; F. B., Stockholm till Edvin Bohlins underhåll 20 kr; V-vik, tackoffer vid Paul Erikssons missionärsinvigning 200 kr; nr 2938 Onämnd, Mälarhöjden 500 kr; nr 2939 K. L., Stockholm 50:25; nr 2940 E. H., Härnösand 3 kr; nr 2941 C. E. A., Enköping 8 kr; nr 2942 A. A., Stockholm 8 kr; nr 2943 L. A., Tidaholm 8 kr; nr 2944 E. A., Strängnäs 3 kr; nr 2945 M. C., Hästveda 3 kr; nr 2946 E. C., Stockholm 3 kr; nr 2947 L. E., Knislinge 3 kr; nr 2948 V. E., Latorpsbruk 20 kr; nr 2949 E. G., Holmsund 8 kr; nr 2950 J. G., Hälsingborg 8 kr; nr 2951 A. G., Molkom 15 kr; nr 2952 H. H., Hässleholm 10 kr; nr 2953 Onämnd 50 kr; nr 2954 J. H., Ystad 10 kr; nr 2955 E. H., Alingsås 3 kr; nr 2956 E. J., Motala 3 kr; nr 2957 A. J., Bankeryd 3 kr; nr 2958 N. L., Stockholm 5 kr; nr 2959 E. L., Hälsingborg 10 kr; nr 2960 O. L., Skövde 8 kr; nr 2961 J. L., Falköping 5 kr; nr 2962 H. L., Stenkullen 5 kr; nr 2963 Å. K. L., Malung 3 kr; nr 2964 H. M., Brunby 5 kr; nr 2965 G. N., Hillsand 3 kr; nr 2966 J. H. N., Tärnsjö 10 kr; nr 2967 E. O., Gökhem 25 kr; nr 2968 H. O., Salsboda 10 kr; nr 2969 M. O., Höganäs 2 kr; nr 2970 E. O., Uddevalla 3 kr; nr 2971 I. P., Vejbystrand 50 kr; nr 2972 M. P., Råå 8 kr; nr 2973 N. P., Göteborg 20 kr; nr 2974 C. J. P., Skövde 13 kr; nr 2975 J. R., Erkheikki 5 kr; nr 2976 A. R., Tärnsjö 8 kr; nr 2977 R. N. S., Stockholm 10 kr; nr 2978 E. S., Tärnsjö 3 kr; nr 2979 O. S., Kvidinge 3 kr; nr 2980 S. S., Östersund 8 kr; nr 2981 A. G. T., Toftbyn 3 kr; nr 2982 A. W., Kalmar 5 kr; nr 2983 G. W., Norr Edsbyn 3 kr; Onämnd, Klevshult 5 kr; nr 2984 E. J., Katrineholm 5 kr; nr 2985 A. L., Lundsbrunn 8 kr; nr 2986 E. T., Norrtälje 18 kr; nr 2987 M. L., Stockholm 50 kr; nr 2988 J. H., Hönö 50 kr; nr 2989 K. D., Växjö 10 kr; nr 2990 Mongolgruppen i Lund gm I. L. 1.100 kr; nr 2991 Missionsförsamlingens syförening Styrsö gm E. C. 50 kr; nr 2992 T. B., Söderhamn 10 kr; nr 2994 J. J., Mullsjö gm J. E. L., Stockholm 10 kr; nr 2995 Testamentsmedel efter avlidna Johanna Elina Persson, Tunneberga gm J. P., Hälsingborg 1.000 kr; nr 2996 A. E. A., Klinten 8 kr; nr 2997 E. A., Krokstrand 3 kr; nr 2998 A. A., Stockholm 18 kr; nr 2999 M. och C. J. A., Sala 25 kr; nr 3000 L. B., Häverövallen 3 kr; nr 3001 H. B., Nyköping 10 kr; nr 3002 E. B., Göteborg 5 kr; nr 3003 Sparbössetömning och kollekt vid mongolafton, Klippan, gm A. B-n 170:72; nr 3004 E. C., Falerum 48 kr; nr 3005 C. D., Södertälje 3 kr; nr 3006 L. F., Hamrångegården 2 kr; nr 3007 I. F., Biskopskulla 3 kr; nr 3008 A. F., Bogla 5 kr; nr 3009 I. F., Tumba 10 kr; nr 3010 W. G., Borås 3 kr; nr 3011 A. H., Axvall 8 kr; nr 3012 A. H., Rögle 10 kr; nr 3013 A. H., Västerås 10 kr; nr 3014 E. I., Mölndal 8 kr; nr 3015 A. J., Asklanda 5 kr; nr 3016 O. J., Börstig 10 kr; nr 3017 S. J., Huskvarna 18 kr; nr 3018 A. E. J., Åsbo Össjö 10 kr; nr 3019 M. J., Hudiksvall 8 kr; nr 3020 K. A. J., Borås 13 kr; nr 3021 I. J., Ljusfors 50 kr; nr 3022 M. J., Gullspång 5 kr; M. J., Göteborg 10 kr; nr 3023 T. J., Östersund 50 kr; nr 3024 S. J., Borås 10 kr; nr 3025 E. K., Drottningskär 3 kr; nr 3026 R. E. L., Skromberga 8 kr; nr 3027 K. L., Hedemora 18 kr; nr 3028 E. L., Stockholm 8 kr; nr 3029 A. L., Boden 10 kr; nr 3030 H. L., Maj 50 kr; nr 3031 Sparmedel fr. kl. 4 i Hortlax folkskola gm I. L., 15 kr; nr 3032 L. M., Örebro 8 kr; nr 3033 E. N., Stockholm 3 kr; nr 3034 A. N., Johannishus 10 kr; nr 3035 H. O., Jonstorp 50 kr; nr 3036 T. H., Hamburgsund 20 kr; nr 3037 A. O., Ronneby 8 kr; nr 3038 J. D. O., Kalmar 10 kr; nr 3039 B. P., Jonstorp 3 kr; nr 3040 H. P., Blidsberg 3 kr; nr 3041 E. P., Landskrona 5 kr;

nr 3042 A. P., Leksand 10 kr; nr 3043 A. P., Borlänge 8 kr; nr 3044 D. R., Bofors 10 kr; nr 3045 E. R., Öxnered 8 kr; nr 3046 R. S., Hillsand 3 kr; nr 3047 H. S., Katrineholm 3 kr; nr 3048 L. S., Ljungby 3 kr; nr 3049 A. S., Hudiksvall 10 kr; nr 3050 d:o 50 kr; nr 3051 M. T., Hofors 15 kr; nr 3052 S. W., Hälsingborg 5 kr; nr 3053 S. W., Askersund 8 kr; nr 3054 M. Å., Norredsbyn 5 kr; nr 3055 E. Å., Göteborg 3 kr; nr 3056 M. Ö., Traneberg 5 kr; nr 3057 H. B. Ö., Stockholm 10 kr; nr 3058 E. M., Lyckås gård 8 kr; nr 3059 J. A., Borensberg 8 kr; nr 3060 O. A., Åkeslund 5 kr; nr 3061 O. A., Tandsjöberg 5 kr; nr 3062 S. A., Sjömarken 3 kr; nr 3063 M. A., Lilla Harrie 5 kr; nr 3064 G. B., Kristianstad 10 kr; nr 3065 A. B., Tidaholm 10 kr; nr 3066 R. B., Örebro 10 kr; nr 3067 M. C., Limhamn 5 kr; nr 3068 J. E., Aspen 33 kr; nr 3069 G. E., Örebro 10 kr; nr 3070 J. H. E., Stockholm 23 kr; nr 3071 A. F., Lindesberg 3 kr; nr 3072 B. G., Råå 5 kr; nr 3073 A. G., Stockholm 10 kr; nr 3074 A. E. H., Stockholm 3 kr; nr 3075 G. H., Östhammar 50 kr; nr 3076 V. H. och J. S., Göteborg 2 kr; nr 3077 E. H., Ängelholm 20 kr; nr 3078 J. J., Stockholm 3 kr; nr 3079 L. J., Sparrsätra 8 kr; nr 3080 J. J., Karlshamn 3 kr; nr 3081 J. J., Karlshamn 1 kr; nr 3082 E. J., Stockholm 10 kr; nr 3083 M. K., Kräklinge 8 kr; nr 3084 R. K. Å., Stockholm 10 kr; nr 3085 J. L., Varola 10 kr; nr 3086 S. L., Tranås 3 kr; nr 3087 M. L., Floby 20 kr; K. L., Lindesberg 10 kr; nr 3089 A. L., Hemse 3 kr; nr 3090 J. M., Örebro 25 kr; nr 3091 A. M., Tollarp 18 kr; nr 3092 A. L. M., Jönköping 8 kr; nr 3093 C. M., Jönköping 98 kr; nr 3094 A. M., Lanna bruk 12 kr; nr 3095 T. M., Båstad 8 kr; nr 3096 E. M., Stockholm 3 kr; nr 3097 H. N., Katrineholm 4 kr; nr 3098 M. N., Latorpsbruk 3 kr; nr 3099 E. O., Svärdsjö 10 kr; nr 3100 N. P., Stockholm 8 kr; nr 3101 A. P., Mariestad 10 kr; nr 3102 Gottröra missionssyförening gm E. P., 50 kr; nr 3103 K. P., Hälsingborg 3 kr; nr 3104 J. R., Sundsvall 8 kr; nr 3105 A. R., Ulricehamn 8 kr; nr 3106 A. R., Södra Sunderbyn 3 kr; nr 3107 G. R., Edsbruk 50 kr; nr 3108 G. S., Stockholm 3 kr; nr 3109 H. S., Borås 5 kr.

Forts.

Varmt tack till varje givare!

»Ja, om I bedjen om något i mitt namn, så skall jag göra det.»

Joh. 14:14.

RÄTTELSE.

Av misstag ha följande gåvoposter ej kommit med i redovisningen för november 1947, vilket härmed rättas: Nr 2674 b A. A., Kåge 20 kr; nr 2675 b B. B., Hjo 10 kr; nr 2676 b E. C., Fridene 15 kr; nr 2677 b A. E. H., Stockholm 10 kr.

Ljusglimtar från Mongoliet

— 29:de årgången —

ORGAN FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN.

Prenumerationspris kr. 2:— per år.

Prenumeration direkt genom expeditionen, Brunnsgatan 4.

Redaktör: *J. M. Ollén.* Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.* Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1948

83421

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 4	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	April 1948

Guds kraft verksam.

Pastor Joh. Hagner den högt aktade mongolvännen har nyss kommit hem efter att ha varit nere i Centralafrika och härvid bland annat besökt Gallaland, där nu stor väckelse uppstått. Många under ske, och på platser, där förr hedendom härskade och de fåtaliga kristna förföljdes, där är det nu stora skaror, som i hundratal under stor gripenhet mottaga nattvarden och tillbedja den Korsfäste.

Man ser väckelsens rot i det kristna litteraturarbete, som en Onesimus och andra under stor möda i det tysta utfört under gången tid. Sådden har burit frukt. Omsider.

Väckelsen i Galla liksom läget på hela fältet i Kenya och Tanganjika innebär en väldig vädjan till dem som arbeta på hårda fält, där stengrunden synes förkväva den goda sådden: hållen ut, given ej tapt, det ser hopplöst ut, men det är sannerligen ej hopplöst. En gång skall det ljusna.

Mongoliets vänner: fortsätten att frimodigt så den goda säden. Varen trogna den uppgift Gud givit Eder.